

OBECNICKÝ ZPRAVODAJ

DUBEN 2017

Ročník 20

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) | Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) | www.obecnice.cz

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:

OÚ | SDH | SPOLKOVÝ DŮM - KNIHOVNA | ZŠ | MŠ | SLAVOJ OBECNICE

Včera jsme se doma dohadovali, jestli to podbrdské počasí je úplně jiné, než bývalo. Nějak jsme se nemohli shodnout, až ráno při poslechu rádia to jeden odborník rozsekl. Prý se vracíme k počasí, které tradičně u nás bývalo, chvíli déšť, chvíli sluníčko, chvíli teplo, chvíli zima. Prostě duben. Tak si ještě trochu přitopíme a dáme si pozor na lákavé sluníčko, které nás vytahuje na zahrady a nutí nás se nerozumně svlékat. Nachlazení, chřipky a virózy už radostně cvakají zuby. Koukám při psaní ven z okna, kde se z komína u sousedů kroutí vzhůru bílý proužek kouře. Vzdáleně mi připomněl pomlázku, aby ne, vždyť zítra jdeme šupat. Tedy koledovat, jako každý rok. Vzpomínám na velikonoce svého dětství ve městě. Bylo to asi trochu jiné než na vesnicích. My jsme museli oběhnout všechny příbuzné, blízké i vzdálenější, tenkrát jsme ještě nedostávali panáky, ale většinou opravdu vajíčka. Občas nějakou pětikorunu. Pozdější koledování s kamarády nám brzy zarazily manželky. Návraty byly občas totiž dost nejisté. Tedy spíše na nejistých nohou. A nastala fáze koledování s potomky, to jsme si již museli dávat pozor, abychom je někde nezapomněli. V nynější době jen oběhnu sousedky a vyplodím nějakou novou koledičku, kterou mám stejně napsanou na papírku, abych ji nezapomněl. A také si musím brát brýle, bez nich bych ji nepřečetl. Letos je překvapím

i svojí pomlázkou. Přerostly mi pruty z té dávno minulé, kterou jsme kdysi zasadili za plotem, proto jsem je využil a doslova zmordoval dvoumetrovou pamihodu, u nás se říkalo pomihodu, neboli tatar, žílu, mrskut, mrskačku, prostě naší pomlázku. Jen nevím, jak s ní budu manželku a sousedky mladit, aby „byly čerstvé a aby je blechy neštípaly“. Doufám, že neshodím někde lustr nebo nějakou vázu s květinami. To by byly svátky velikonoční. Také si musíme dát pozor na přemíru alkoholu. Já vím, že je zvykem těm starším koledníkům vrazit do ruky panáčka, ale když to udělá každá omlazená dívka, maminka nebo babička, nemusí to dopadnout dobře. Hlavně ten kdo řídí, by neměl pít vůbec, veselí řidiči dopadají jako v tom vtipu: „Na Velikonoce zastavuje policejní hlídka auto a k okénku přichází mladá policistka. Řidič je po velikonočních obchůzkách viditelně ve veselejší náladě. Stáhne se okénko, policistka nakoukne dovnitř a dýchne na ni alkoholový oder: „Tak si vystoupíme pane řidiči a copak nám dělá ta pomlázka zastrčená za volantem?“ „Jé, promiňte, slečno, ani jsem si neuvědomil,“ usmál se řidič, „... tak hody, hody doprovody...“. Asi moc dobře nedopadl, že? Ještě že máme zodpovědné potomky. Jeden nejmenovaný ze sousedství při jisté příležitosti odcházel na kutě se slovy: „Tatínku, zkus se dneska neopít!“ Tak hody, hody a zkuste to taky... **bs**

Májová veselice v Obecnici

v pondělí 1. 5. 2017

**sraz ve 14 hodin
před Staročeskou hospodou
v Obecnici**

Staročeská beseda se bude tančit u MÁJE na prostranství u hřiště.

JARNÍ ÚKLID v CHKO Brdy

Portál [Objev Brdy.cz](http://www.objevbrdy.cz) pořádá v sobotu 22. 4. 2017 dobrovolnickou akci týkající se jarního úklidu v CHKO Brdy. Celá akce začíná v 8 hod. na parkovišti v Orlově (točna BUS). Bližší informace v příloženém letáku a na internetových stránkách <http://www.objevbrdy.cz/sobota-22-4-2017-uklizime-spolecne-brdy-chcete-nam-pomoci-budeme-jen-radi.html>.

Akce se uskuteční za podpory města Příbram a obcí Láz, Obecnice, Podlesí a Bohutín.

Josef Karas

Zkrácené informace z letáku

Organizátoři zajišťují pracovní rukavice a pytle pro všechny přihlášené dvojice dobrovolníků, lékárníčku, provázek, zalepení pytlů roztržených ostrým odpadem, zajišťují odvoz pytlů.

Na začátku a v průběhu úklidové akce seznámí všechny dobrovolníky s bezpečnostními pravidly při nakládání s odpady, aj. Akce se koná dobrovolnický. Proto všechny osoby, které se úklidové akce účastní, se pohybují při akci na své vlastní nebezpečí. Při pohybu na pozemních komunikacích jsme všichni povinni dodržovat zákon o provozu na pozemních komunikacích a další platnou legislativu. Bližší informace v letáku na uvedené internetové adrese nebo se s konkrétními otázkami před akcí či v průběhu akce se obračejte přímo na tým projektu: Petr Piskač (+420 607 801 000), Hynek Harváněk (+420 602 608 418).

red. bs

Foto Jenda Zelenka

OČKOVÁNÍ PSŮ proti vzteklině

bude provedeno

v pondělí 24. 4. 2017

v **Obecnici** od 15.00 do 15.20 hodin

a v **Oseči** (u prodejny) od 17.00 do 17.10 hodin

Poplatek 100 Kč.

Jubilea v dubnu slaví a budou slavít

Sirotková Hedvika 75 let
Jana Varvařovská 65 let
Růžena Zelenková 70 let
Marie Liebnerová 65 let
Jiří Neliba 70 let
Martina Šeflová 50 let
Marie Bartůňková 75 let
Jaroslav Kadlec 70 let
Josef Roušal 65 let

Jubilea v květnu budou slavít

Šefčíková Věra 60 let
Rozsypalová Eva 50 let
František Prachař 65 let
Josef Kofroň 50 let
Sobotková Růžena 55 let
Oktábec Zdeněk 70 let
Burianová Jaroslava 80 let
Šlapák Vojtěch 65 let
Liebner Jiří 65 let
Horáček Pavel 60 let
Pour Svatopluk 65 let
Klímová Věra 70 let
Zima Petr 55 let

Přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let

INZERCE

 Internet Pb 20 let
 Minimálně 20 důvodů proč být s námi

TELEFON

INTERNET

TV

oslavte to s námi
SOUTĚŽTE A VYHRAJTE

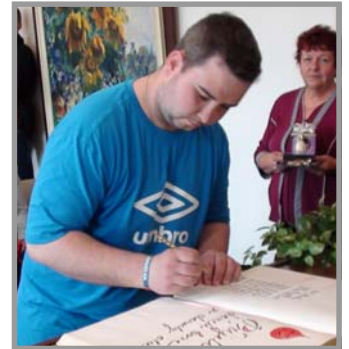
Aktuální info o akci "SOUTĚŽTE A VYHRAJTE" naleznete na www.20let.internetpb.cz.
 Pokud potřebujete více informací o firmě i akci, tak volejte 775 101 209 nebo emailem info@pb.cz.
 Rádi zodpovíme vaše dotazy a dáme vám potřebné informace.
 Soutěž startuje 1. 4. 2016.

HROMADNÝ ODBĚR KRVE

Ve čtvrtek 30. března 2017 se uskutečnil další z hromadných odběrů krve. Na transfuzní stanici v Příbrami se sešlo 37 dárců.

Po odběru jsme odjeli do Obecnice na Obecní úřad, kde dárce přivítal starosta pan Josef Karas, ředitelka ČČK Příbram paní Simona Pospíšilová a sestřička transfuzní stanice paní Pustějovská. Dárcům poděkovali a popřáli hodně zdravíčka do dalších let.

Následovalo předávání plaket profesora Jánského. Stříbrnou plaketu převzali: **Aleš Lundák, Aleš Hladký a Milan Strniště.** Bronzovou plaketu převzali: **Jaroslav Pour, Lukáš Doležal, Tomáš Roušal, Martina Štamberková, Hana Matějková, Veronika Kindlová, Nikola Kindlová a Andrea Škaloudová.**

Díky našim sponzorům si naši ocenění mohli odnést kromě plaket i malé upomínkové dárečky. Po slavnostním předání se dáci přemístili do Staročeské hospody k výbornému obědu, kávičku a klábosení...

Ještě jednou velké díky všem našim sponzorům, bez kterých bychom tyto jarní slavnostní odběry pořádat nemohli.

Za ČČK Obecnice

Růžena Průšová a Hana Schnejderová

SDH Obecnice

Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje.

První jarní měsíc je už za námi, a tak vám opět přiblížím, co se u vašich hasičů událo. Jak už bývá zvykem, tak v polovině března pořádáme Hasičskou zábavu. Letos to vyšlo na 18. března. I když jsme večer před akcí byli nuceni změnit kapelu, myslím, že akce se náramně povedla. Jako náhrada zahrála kapela FORTE, která zde není tak známá. Kapelu musím pochválit, hráli opravdu suprově. Během večera proběhly tři soutěže. První byla z dovedností hasiče – a tím bylo motání hadic. Ze začátku jsme měli trochu problém sehnat lidi na tuto disciplínu. Po prvním kole se ale lidé hrnuli, na to jsme ale pak neměli kapacitu. A byly to většinou hodně vyrovnané souboje. Při druhé soutěži jsme potřebovali dva páry žen a dva páry mužů. Ty měly za úkol poskládat pomocí přiloženého návodu dřevěné schůdky. Soutěž byla zajímavá. Někteří se s tím popasovali rychle, některým to trvalo déle. Nakonec všichni schůdky složili. Aby nemohlo dojít k nějakým podvodům, účastníci si museli na svůj výrobek stoupnout. Všechny to naštěstí udrželo. Poslední soutěž byla pití piva na ex. Po zkušenosti z minulých let, jsme o účastníky problém neměli. O to složitější to bylo pro rozhodčí. Nakonec rozhodl až videozáznam. Samozřejmě jsme nezapomněli na tombolu, ve které bylo mnoho krásných cen. Prvních deset cen se opět losovalo ze vstupenek. Pokud zhodnotím celou akci, tak byla opět super. Doufáme, že nám uchováte přízeň, a příští rok se na podobné akci sejdem znovu.

Teď trochu z jiného soudku. Dne 28. března se nám v 13:28 na hasičské zbrojnici rozezněla siréna. I když jsme zrovna naši Tatru měli v opravě, byli jsme povoláni na požár lesa v Brdech. Jednalo se o požár vřesoviště na dopadové ploše Jordán. Vzhledem k absenci Tatry jsme zajišťovali tankovací místo pro cisterny. Jelikož se jednalo o větší požár, byl povolán i vrtulník, který hasební práce prováděl pomocí bambivaku. Ten se musel plnit. Plnění probíhalo na letišti v prostoru. Pokud si dobře vzpomínáte, před dvěma roky jsme na plnění bambivaku měli cvičení. Naštěstí se pomocí vrtulníku podařilo rychle požár lokalizovat a uhasit. Naštěstí požár nepřeskočil do lesa. Chtěl bych tímto všem připomenout, že rozdělávání a manipulace s otevřeným ohněm je v Brdech zakázáno.

Ježte tentýž týden, se nám znovu rozezněla siréna na Hasičské zbrojnici, a to v neděli 2. 4. ve 14.17 h. Touto sirénou jsme byli svoláni k bodavému hmyzu. Ten jsme tedy zlikvidovali a mohli se vrátit do nedělního odpoledne.

Doufám, že jste všichni ve zdraví a bez úhony přežili Velikonoce. Za měsíc opět s novými informacemi.

Petr Zima, velitel SDH Obecnice

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

Výlet za kulturou a poznáním

V polovině března navštívili žáci I. - III. třídy naší školy loutkové představení **Pohádkové nepohádky** Josefa Čapka v Divadle v Dlouhé. Představení se dětem i učitelům moc líbilo, úžasný výkon předvedl herec Miroslav Táborský a jeho paní Kateřina. Příběhy se nesly v duchu výchovném i humorném.

Poté jsme se krátce prošli po Staroměstském náměstí, děti okouzli hlavně orloj. Těšíme se na další výlet za kulturou. Do Divadla v Dlouhé jezdíme s našimi žáky již celá léta. Rádi bychom navštívili divadelní představení **O líné babičce**, které v současné době divadlo pro školy nabízí.

(pokračování na str. 5)

Výlet za kulturou a poznáním (dokončení ze str. 4)

Výpravu do hlavního města jsme zakončili v Národním technickém muzeu. Děti obdivovaly krásu starých časů, zaujaly je modely lokomotiv, automobilů, letadel, kol a dalších vymožeností minulých staletí. Naši malí hasiči z Obecnice se vyfotografovali u prastarého modelu hasičského automobilu. Výlet se vydařil, počasí nám přálo, vraceli jsme se plni nových zážitků, dojmů a vědomostí.

Mgr. Jana Pokorná

Březen za kamna vlezem, knihu si vezmem?

Březen byl v naší škole věnován knihám, společnému čtení, návštěvě knihoven v Příbrami i v Obecnici. Ve čtvrtek 30. 3. proběhl na prvním stupni projektový den „**Den pro mou knihu**“. Žáci měli ostatním přiblížit, která kniha patří u nich ve třídě k oblíbeným. Prvňáčci se nenechali zahanbit, vyprávěli o encyklopediích a dalších knihách, které začínají číst. Druháčci si vyráběli knihu sami. Připravili encyklopedii oblíbených zvířat. Seznámili ostatní, kdo všechno na knize pracuje (spisovatel, redaktor, grafik, korektor...). Dokonce si založili vlastní nakladatelství Handboock. Připravují další dvě encyklopedie – lesní zvířata a ptáky.

Žáci třetí třídy si pro nás připravili povídky o knize „**Filipova dobrodružství**“. Prezentované kapitoly doplnili krásnými ilustracemi. Ve čtvrté třídě se nejoblíbenější knihou stal světový bestseller

(pokračování na str. 6)

Březen za kamna vlezem, knihu si vezmem?

(dokončení ze str. 5)

„**Deník malého poseřoutky**“. V krátkém rozhovoru jsme se seznámili s hlavním hrdinou Gregem. Početná pátá třída odprezentovala program pomocí dramatických prvků. Jejich zájem upoutala kniha baltských pohádek „**Diamantová sekera**“. Chlapci si připravili kulisy, převlékli se do kostýmů a zahráli úvodní pohádku Diamantová sekera, podle níž dostala název celá kniha. Divadélko se jim velmi povedlo. Od všech žáků a učitelů sklidili veliký potlesk. Celý projektový den byl velmi vydařený.

V pátek 31. 3. se konal již 17. ročník mezinárodní pohádkové **Noci s Andersenem**, který pořádá Klub dětských knihoven SKIP ČR. Masarykova základní škola Obecnice se již po dvanácté k této akci připojila. V pátek večer se do školy vrátilo 49 žáků 1. stupně a spolu s učitelkami strávilo společnou noc v prostorách hlavní budovy. Na připravených stanovištích se děti seznámily s životem a dílem známého českého spisovatele a ilustrátora Josefa Lada. V pozdních večerních hodi-

nách nechyběl již tradiční lampionový průvod. Celý večer proběhl v přátelském duchu. Noc ve spacích pytlích byla pro děti dobrodružstvím ☺. Těšíme na příští rok, kdy **Noc s Andersenem** proběhne v pátek 24. 3. 2018.

Mgr. Eva Bízová

Celé Česko čte dětem

V měsíci březnu jsme pokračovali i v dalším čtení v rámci Celé Česko čte dětem. Mezinárodní den poezie (21. 3.) oslavili druháčci jarními básničkami, příběhy a hrami s paní učitelkou Annou Kadlecovou. Paní učitelka měla připravený pěkný program, navíc naučila děti skládat jarní kytičku z papíru. Chvilku čtení o jaru jsme ukončili nácvičkem jarní písničky „**Přišlo jaro do vsí**“.

O Velikonočních zvycích, pranostikách a symbolech nám přišla přečíst paní Renáta Uzlová. Děti potěšila sladkým

(pokračování na str. 7)

Celé Česko čte dětem

(dokončení ze str. 6)

pečivem Velikonoc – zajíčkem. Druháčci předvedli také pěkné čtení a na závěr setkání zazpívali velikonoční písničky. Těšíme se na další čtení, kdopak asi přijde??? Ve vzduchu je cítit vůně jarních květin, že by bylinkové čtení s paní Drahomírou Pergeltovou ☺

Mgr. Jana Pokorná

Exkurze do laboratoře elektronové mikroskopie AV v ČR

Ve středu 5. 4. 2017 jsme se podívali do laboratoře Akademie věd v Praze. V 9 hodin jsme vyrazili autobusem z Obecnice a ten nás dovezl přímo před laboratoř, rozdělili jsme se do dvou skupin. Zmocnili se nás profesoři a doktoři, tedy vědci aby nám ukázali své výzkumné pracoviště.

Páni vědci nás provedli svými laboratořemi, umožnili nám nahlédnout do několika mikroskopů. Největší mikroskop měřil téměř tři metry. Nejzajímavější byla larva klíštěte a také příprava vzorků ke zkoumání. Nejdříve se vysuší a pak se zalévají do agaru. Po prohlídce jsme vyslechli přednášku o výzkumech, které se v AV zabývají. Neuměla jsem si představit jak je taková práce vědců náročná, vzorky pod mikroskop se zkoumají ve stoje, je nutné pracovat s velkou předností a maximálním soustředěním. Exkurze se mi moc líbila, bylo to poučné a zajímavé.

Madla Ježková, VIII. třída

Z tvorby našich žáků...

Básnička na dobrou noc

Slunce už se v červánkách koupe,
noc se na stříbrné niti houpe.
Tma, měsíc a kometa pěkně si nás obléhá.
Hvězdičky na nebi svítí,
už šlo spát i kvítí.
Děti, nechte hraní na zítřka,
noc k vám zase přilítá.
Maminka vám poví pohádku,
třeba O neposlušném kůzlátku.
Tak tedy, zavřete očička
a sen vám přiletí na víčka.
Dobrou noc!

Mareček Pergelt, II. třída

VÝSTAVY • BAREVNÝ SVĚT LIDÍ

Tak se jmenuje výstava současného malíře **Jana Šafránka**, který se narodil v roce 1948. V roce 1968 emigroval do Vídně a potom do Austrálie. Po roce 1989 se vrátil a žije a tvoří střídavě v Praze a ve Vídni. Vystaven je průřez z jeho tvorby - 77 obrazů a 36 kreseb. Obrazy hýří barvami, zachycují skutečný život od 70. let minulého století do současnosti. Na některých je spousta postav, zachycují hospody, kavárny, bary, živý ruch velkoměsta. Výstava je v Obecním domě v Praze až do 28. května 2017 a je otevřena denně od 10 do 19 hodin. **E.T.**

Oslava Dne matek

se koná v **neděli 14. května 2017**
od 14 hodin
ve **Staročeské hospodě**
v **Obecnici**.

Srdečně
vás zveme.

MATEŘSKÁ ŠKOLA v Obecnici

Společnost dm drogerie markt s. r. o. připravila pro děti preventivní program „**Veselé zoubky**“. Její zástupci k nám přijeli 30. března. Za dětmi přišla *Zoubková víla*, která spolu se svým pomocníkem *Zoubkovým skřítkem* hravou formou vysvětlili dětem techniku správného čištění chrupu a prevenci zubního kazu. Domů si děti odnesly balíček s produkty péče o chrup. Vzdělávacího programu se zúčastnily děti z velké třídy MŠ a prvňáčci MZŠ.

11. dubna 2017 proběhlo v MŠ **velikonoční tvořivé odpoledne** s rodiči a dětmi. Maminky si společně se svými dětmi upletly a ozdobily pomlázku a obarvily vajíčka. Dětem se takto prožité odpoledne líbilo, ještě druhý den si vypravovaly zážitky z tvoření.

Ve čtvrtek 6. dubna začaly přihlášené děti navštěvovat solnou jeskyni.

Knihovna a Spolkový dům Obecnice

Bečánovská kraslice

V sobotu 8. 4. proběhla v knihovně „Bečánovská kraslice.“ Na vejce byly připraveny různé techniky zdobení. A tak se dalo zdobit temperou, barvou na sklo nebo třeba lepit na vajíčko bavlnky. Nechybělo ani klasické malování horkým voskem. Pro všechny bylo připraveno malé pohoštění a děti si za své kraslice odnesly domů odměnu. Všem účastníkům bych chtěla moc moc poděkovat.

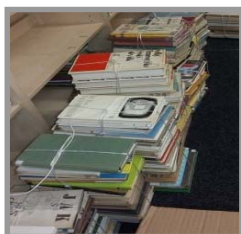

Dokončování masek

V minulé sobotní ruční dílně jsme vytvářeli masky pomocí techniky kaširování. Po pečlivém uschnutí masky čekaly na své dokončení. A tak jsme se sešli na aprílovou sobotu dopoledne a pustili se do díla. Děti byly moc šikovné a tak pod jejich rukama vznikaly nádherné kousky. V knihovně pak bylo lehce strašidelné, protože z masek se vyklubalo rohaté čertisko a babice čarodějnice.

Revize knihovního fondu

V minulém měsíci v knihovně probíhala revize knihovního fondu. Třídilo se, odpisovalo a zapisovalo jak z literatury pro dospělé, tak pro děti. Staré knižní kousky se vyměnily za novější. A tak za pomoci odborníků z příbramské knihovny J.J. Drdy dostala knihovna nový svěží nádech. Vyřazené knihy, ale budou mít svůj životní příběh dál – poputují na charitu, kde budou užitečné a udělají radost.

Z kroužku VŠEZNÁLEK

Konečně je tady jaro a to nám přináší nové nápady na tvoření. S většími dětmi jsme tak navštívili keramickou dílnu, kde jsme vytvářeli různé vykrajované výrobky s velikonočními motivy. Nechybělo například velikonoční vajíčko různých velikostí, motýlci, kachny nebo třeba beránci a kuřátka. V rámci projektu „Celé Česko čte dětem“ jsme začali pracovat s pohádkou Lotrando a Zubejda. S malými Všeználky také neleníme. Vytvářeli jsme papírové narcisky, zazpívali jsme si, shlédli jsme nějakou tu pohádku. Také jsme vyrazili do přírody, kde jsme natrhali kočičky, a ty pak v knihovně zavázali jarní mašlí. A co nás teďka čeká dál? Inu spousta zábavy, práce a legrace. Budeme například cvičit na čerstvém vzduchu, chodit malovat do přírody, tvořit pohádku, soutěžit...

Knihovna představuje knihu: Kroky ke slunci

Autorem světového románu je Corban Addison, který začal s psaním experimentovat v 15 letech. Do románu zakomponoval své tři vášně - vyprávění, lidské práva a svět a jeho kultury.

Fascinující příběh o síle víry v sebe sama. Také o naději, rodinných poutech a obrovské lásce. Když ničivá vlna tsunami zasáhne indické pobřeží, sestry Ahalja a Sita rázem přijdou o rodiče i domov. Cestou do nedalekého kláštera, v němž doufají nalézt bezpečné útočiště, padnou do rukou bezcitným pasákům a ocitnou se v jednom z bombajských nevěstinců, kde je s nimi nakládáno jako s otroky-němi. Na opačném konci světa, ve Washingtonu, se právník Thomas Clarke vyrovnává s tím, že jej po smrti jejich malé dcerky opustila manželka. Posléze je nespravedlivě vyhozen z práce a odjíždí do Indie jako dobrovolník. V záchráně Ahalji a Sity nachází nový smysl života...

Akce na květen

Úterý 2. 5. v 16.00 h. – *Májový strom*, příspěvek na zajištěný materiál činí 20 Kč

Sobota 6. 5. ve 13.00 h. – *Sobotní ruční dílny*: Zdobení květináčů, příspěvek na prac. materiál činí 50 Kč

Úterý 9. 5. v 16.00 h. – *Přísničky z pohádek*

Úterý 16. 5. v 16.00 h. – *Čtení pohádek*

Kristýna Strmisková

STRÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Pohádkově pohádkový zámek

V překrásném kraji jihočeských rybníků, asi 15 km severozápadním směrem od centra Jindřichova Hradce, leží malá vesnička Červená Lhota, která je dnes součástí obce Pluhův Žďár. Samotné vesničky by pravděpodobně málokdo věnoval větší pozornost a bez povšimnutí by jí minul nebo projel a pokračoval směrem do Třeboně nebo Jindřichova Hradce. Ale to by byla chyba – velká chyba. ☺ Pár kroků za humny, na skalnatém ostrůvku uprostřed Zámeckého rybníka, se totiž usadil přímo pohádkově krásný zámek. Původní raně gotická tvrz, předchůdkyně současného zámku, kdysi stávala na skalnatém útesu nad Dírenským potokem, ale později byl potok přehrazen a ze skály se stal dnešní ostrůvek, obklopený hladinou rybníka. První písemná zpráva o existenci této tvrze pochází z roku 1465, kdy byla v majetku jistého Petra ze Zásmuk, který ji do svého vlastnictví získal dědictvím po svém otci Ctiborovi. V letech 1542 až 1555 byla stará tvrz za držení Jana Káby, člena rytířské rodiny Kábů z Rybňan, renesančně přestavěna podle návrhu italského stavitele Honse Vlacha, a poprvé pojmenována Novou Lhotou. Za pozdějších majitelů Rutů z Dírného byl objekt opatřen červenou omítkou, což vedlo k novému názvu Červená Lhota, poprvé v písemných pramenech uváděného v roce 1602. *Pověst však vidí změnu názvu poněkud jinak. Dcera někdejšího zámeckého pána se prý odcizila víře a vyhodila kříž z okna do jezera. Za tento čin ji odnesl čert a svým spárem pak na omítku zámku namaloval červený kříž. Znamení, jehož nepravidelný obrys se dá dodnes spatřit nad nejvyšším oknem v levém křídle, se pak majitelé snažili zakrýt tím, že fasády natřeli na červeno. Ani opakované nátěry však magický kříž zcela neodstranily.* V průběhu let se pak na Červené Lhotě vystřídali mnozí další majitelé, roku 1641 koupil zámek Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka, nejvyšší kancléř Království Českého a vlastník panství hradeckého. V průběhu let 1658 – 1678 prošel objekt další zásadní přestavbou, tentokrát stavební úpravy proměnily někdejší tvrz v barokní zámeček užívaný jako letohrádek. Později se v držení zámku vystřídala řada rodů, mezi nimi i Windischgrätzové, Gudenusové a Stillfriedové. Posledními soukromými majiteli byli členové rodu Schönburg-Hartenstein, kteří jej vlastnili v letech 1823 až 1945, kdy byl zámek konfiskován a připadl státu. V polovině 19. století byla Červená Lhota upravena novogoticky, renovace v letech 1902 – 1910 jí však vdechla současný novorenesanční vzhled. Za pozornost určitě stojí i kamenný most, který zámek spojuje se souší. Ten pochází z roku 1622 a nahradil most původní, padací, což názorně dokládají dochované otvory pro kladky po stranách vstupu. Po převzetí zámku československým státem zde v roce 1946 nalezla místo dětská ozdravovna. Rok na to byl převzat národní kulturní komisí a od roku 1949 je zpřístupněn veřejnosti. Pro návštěvníky jsou zde připraveny tři prohlídkové okruhy. My jsme si vybrali hned ten první, který představuje autentický byt posledních majitelů, knížat Schönburg-Hartenstein, v podobě, jakou měl po roce 1910, kdy byla dokončena nejmladší přestavba zámku. Po prohlídce zámku a přilehlých hospodářských budov jsme se vydali do přilehlého anglického parku, který se vypíná na návrší nad rybníkem. Odtud se otevírá snad nejkrásnější pohled na ostrůvek se zámekem, který se zrcadlí v hladině rybníka. Na tomto místě nelze přehlédnout kapli Nejsvětější Trojice,

prostou renesanční stavbu, která je od roku 2005 opět funkčním římskokatolickým kostelem. Po břehu Zámeckého rybníka je vyznačen asi 1 km dlouhý okruh, ze kterého se naskytá bezpočet nerozmanitějších výhledů na pohádkový zámek. Ano, i na počátku třetího tisíciletí, se zde, na Červené Lhotě, můžete ocitnout jako v pohádce. Jen si vzpomeňte na chrabrého Jiříka, zlého krále, princeznu Zlatovlásku a jejích jedenáct sester ve filmové pohádce Zlatovlásky z roku 1973 v hlavních rolích s Petrem Štěpánkem a Jorgou Kotrbovou, nebo na pradlenku Madlenku, princeznu Marion, prince Petra a kominíka Vendelína ve veselé pohádce O štěstí a kráse z roku 1986, kde hlavní dvojroli ztvárnila Markéta Fišerová, či na záletného Petra Voka z Rožmberka ve filmu Svatby pana Voka, který v podání Miloše Kopeckého skáče z okna ložnice do rybníka, aby si zachránil život před rozezleným manželem své milenky. Ve všech těchto snímcích se Červená Lhota objevila jako filmová kulisa – pohádkově pohádková. ☺ Zámek sice leží mimo hlavní silniční tahy „v zapadlém koutě“ na hranici Jihočeského kraje. Dá se proto říci, že leží „za devatero řekami, devatero horami a devatero lesy“, přesto zámek každoročně navštíví okolo 90 tisíc návštěvníků.

Z cest Vás všechny zdraví
Martin „Párek“ Jarolímek

LÉKAŘ A VY • Náš mikrobiom – aneb chraňte si své bakterie, ať chrání ony vás

V posledních pěti letech přináší vědecké práce revoluci do nazírání na prevenci a léčbu civilizačních chorob možnou úpravou střevní mikroflory – střevního mikrobiomu. Bylo už prokázáno, že naše střevní bakterie ovlivňují naši náladu, chuť k jídlu, obezitu nebo alergii a mají vliv na vznik diabetu, depresí, rakoviny atd. Říká se, že střevo je náš druhý mozek. Žije v něm asi 1000 kmenů bakterií a počtem asi 100 trilionů a váhou 1,5 – 2 kg. Jsme vlastně chodící ZOO včetně našeho mikrobiomu ústního, poševního a kožního. V našem těle žije 10x více virů, bakterií, hub, parazitů a dalších mrňavých „potvor“ nežli je všech buněk našeho těla. Mají nad námi sice převahu, ale pro naše fungování jsou zcela nezbytní, ovlivňují trávení, imunitu, tvorbu nervových přenašečů, enzymů a všechno naše současné poznatky ani neobsáhly. Důležitá je jejich kvalita – správné složení, ale i jejich vzájemný poměr. Jejich vyhubení přísnou hygienou nebo antibiotiky vede k řadě nemocí. Po antibioticích se vrací střevní mikrobiom k původnímu obrazu asi za 2 -3 měsíce, ale po některých až po roce. Asi třetina mikrobiomu je pro nás všechny více méně společná, dvěma třetinami se individuálně liší. Je to náš osobní průkaz totožnosti a může být příčinou individuální dispozice k některým onemocněním. Zmapované jsou alergie, obezita, domýšlíme se o autismu, něco jsou zatím jen hypotézy. Trávicí systém je podivuhodná trubice procházející naším tělem jako a dírka korálkem. Vstřebávání toho, co do ní vpravíme, začíná v tenké střevě, které má resorbční plochu podle starších údajů jako tenisový kurt, nověji se udává „jen“ 40 metrů čtverečních. Ve stěně trávicí trubice je velká nervová pletěň a říká se jí útrobní mozek. Je dost samostatný a řídí řadu operací probíhající v absolutní tmě našeho břicha. Má víc neuronů než celá mícha a nervy a bakterie zde úzce spolupracují se složkami imunitního systému, kterých je ve střevě a jeho okolí velké množství. Užitečné bakterie nafasujeme od maminky, když se tlačíme ven jejími porodními cestami a jak je nakoupíme, tak je máme prakticky po zbytek života. Děti, které se narodí císařským řezem si mikrobiomu bohužel neloknou, ale nakonec si s tím také nějak poradí, ale obecně jsou daleko náchylnější k alergiím, autoimunitním onemocněním atd. Také platí, že malá „čuňátka“ si podstatně lépe zajistí pro život svůj mikrobiom než děti z úzkostlivě čistého prostředí. Střevní mikrobiom má velkou roli i v těhotenství. Již několik hodin po oplodnění, když maminka ještě ani netuší, že je těhotná, dochází k čilé komunikaci mezi imunitním systémem maminky a jejím střevním mikrobiomem. Zárodek je totiž z 50% cizorodá DNA, která musí imunitní systém ženy přesvědčit o tom, že není třeba proti ní bojovat (kupodivu se podobně chovají nádorové buňky). Pokud se jí to nepodaří dokonale, může dojít k mnoha komplikacím, počínaje tím, že se těhotenství přestane dál vyvíjet, nebo skončí potratem, předčasným porodem, nebo vznikne během těhotenství specifické onemocnění maminky s vysokým krevním tlakem

a rizikem ohrožení života jejího i nenarozeného plodu... Podívejme se ještě na začátek naší trávicí trubice. Nikde jinde se bakterie nemnoží tak rychle, jako v ústech. Žijí jich tam miliardy a žijeme s nimi

v symbióze. Je však třeba jejich množství korigovat pravidelným odstraňováním. Doba, za kterou dosáhnou nebezpečného počtu, je cca 24 hodin. O jejich přítomnosti svědčí zubní plak, který na zubech denně najdeme. A protože druhů bakterií v ústech je asi 1000, najdeme mezi nimi i takové, které produkují „lepidlo“, které drží kolonie pohromadě. Pokud nejsou dlouho odstraňovány, vysráží se na jejich povrchu minerály a celé „sídlíště“ ztuhne v zubní kámen. Některé produkují kyselinu, která naleptá sklovinu a je tu nakročeno k zubnímu kazu. Pokud se ani tady nezjedná náprava, může vzniknout chronický zánět dásně – parodontóza, která se projevuje nejčastěji krvácením z dásní při čištění zubů. Bakterie tady fungují jako spící roznětka. Krevním oběhem cestují po celém těle a čekají na svou příležitost, kterou může být třeba prochlazení, velká fyzická námaha, stress... Je jednoznačně prokázáno, že mohou přeprogramovat náš imunitní systém, mohou se podílet na vzniku infarktu, mozkové mrtvice, cukrovky, revmatických onemocnění .. Cesta k tomu je přes změny na stěnách cév, kde se pak lépe uchytí sklerotické pláty, asi jako když rezne uvnitř vodovodní potrubí. Cévy se zúží a to už je přímá cesta k infarktu nebo mrtvici. Není jisté, že ústní bakterie ten proces nastartují, ale jednoznačně jej urychlí. Stačí pár krvácejících zubů, pár kil navíc, pár cigaret denně a akcie vašeho života letí rychle dolů. Pokud prodontóza postihne všechny zuby, dá se přirovnat k otevřené ráně velikosti dlaně, což odpovídá např. bércovému vředu o velikosti 70cm čtverečních. Bude-li mít pacient na noze takhle velkou chronickou hnisavou ránu, bude panikařit, ale prodontóza je mu skoro jedno. Přitom prevence je tak jednoduchá, čistit, čistit, čistit.

Zdravé celé tělo se spoustou přátelských bakterií podle časopisu *Téma 4/2017* přeje **Drsvo**

CO ZNAMENÁ, KDYŽ SE ŘEKNE...

Bylo málo cejnů – bylo málo peněz. Po rakousko-uherské peněžní reformě 1892 byly dřívější *zlaté* nahrazeny *korunami*. Jedna dvacetikoruna měla hodnotu bývalých deseti zlatých. Deset je německy *zehn* (čti *cén*) a z toho vznikl slangový výraz „cejn“.

Být na huntě – strádat, být na mizině. Slovo *hunt* pochází z německého *der Hund* – pes. Být na huntě je tedy podobné jako mít psí život.

Být na indexu – být v nemilosti, být zakázaný. Index znamená původně ukazováček a později také seznam. Mohli bychom to také spojit – být na seznamu těch, na které se hrozí ukazováčkem :-)).

Podle stejnojmenné knihy Karla Foltina upravila **evas**.

**UZÁVĚRKA dubnového čísla
OBECNICKÉHO ZPRAVODAJE
bude v pátek 12. května 2017**

ZA TAJEMSTVÍM BRDSKÉHO PRALESA

(Po stopách Brdského predátora)

Dobrodružně-humorná sci-fi • autor Václav Moravec • ilustrace Karel Šťastný (dnes BS)

Kapitola XV. • Přepadení ve skalách (pokračování)

Nesnáším výšky, pokud jsou nad tři metry. Cestou bych se ještě určitě rozplácl o nějaký ten vyčnívající útes a expedice by pro mě naprosto skončila. Vlastně, co expedice, už by zbýval pouze nekrolog v Periskopu, protože mé tělo by asi nikdy nenašli (viz nebohý Ondrák). Neradostné perspektivy. Šátřejícíma nohama jsem pojednou pod sebou nahmátl nějakou plošinku a tak jsem se jí komíhnutím trupu více zachytil a se zoufalým odhodláním se pustil naráz rukama. Andělíček strážníček stál se všemi jeho svatými kolegy nade mnou, takže se mi ten gymnastický úkon vydařil a já spočinul celým tělem na skalním výstupku. Doslava jsem se k němu přisál jako voska na ocucanou hašlerku. Tím neurvalým pohybem se vydrolilo ze skály několik kamenů a ty se nyní řítily za strašného lomozu po srázu do klidného vodního toku. Mozkem mi přitom kmitla spásná myšlenka a já synchronně s pádem balvanů strašně zarval. To jako, že padám do té hrozné propasti já sám. Ale to vám jistě, jakožto inteligentním čtenářům, došlo. Pak následovalo hlasité šplouchnutí a nade mnou se ozvalo nějaké zlostné mručení. Ti chlupáci mě hledali. Jak dojemně z jejich strany. Rozeznal jsem více hlasů. Tedy, pokud se ty jejich štěky a vrčení dá nazývat hlasy.

"Fy tarepáci, co fy utělat s Fasek? Fi cho sapít!?" soptil s nevídanou odvahou Joachim a já ho v duchu musel obdivovat za jeho statečnost. Přeci jenom to je správný Germán. Hned se však ozvalo mlasknutí a Joe zmlknul. Zřejmě vyfasoval výchovný políček. Zatnul jsem zuby vzteky. Tohle mi zaplatíte, vy trogloditi, mlátit kámoše mi nebudete. Jenom až se odtud dostanu. Ještě, že byla taková tma a opové mne nezahlédli. Asi je vám divné, že mne necítily, vždyť to jsou "děti přírody" s vytříbeným čichem! No, vidíte a stejně mě nevyčuchali. Mám pro to takovou teorii, sice dosti svéráznou, ale nic lepšího mne jako vysvětlení nenapadlo. Mám za to, že ti habáni tak smrdí, že nic jiného kromě sebe už ani cítit nemohou. Berte nebo neberte, ale proč by to tak být nemohlo...

Zůstal jsem ve své skrýši tiše jako myška, protože sluch mají naši podivní nepřátelé zřejmě výborný. Brzy nade mnou veškeré zvuky utichly a nastalo opět ticho. Ano, doslavo nastalo, zase ani ptáček v blízkém okolí "nezařval" ze spaní. Byl jsem opravdu v nezáviděníhodné situaci, ale stále královsky proti údělu chudáka Joachima. Jenom jsem chtěl věřit, že mu neublíží, alespoň ne hned, než ho zachráním. To jsem ale frajer, odkojený "májovkami", což? Visím přilepený jako nějaký neforemný netopýr na vysoké skále a přitom už machruji, jak kamaráda dostanu ze spárů těch huňatých lotrů. Poprvé jsem se ze svého posedu odvážil podívat pod sebe a rázem mi bylo naprosto jasné, že zde budu muset přečkat noc. Nejsem sebevrah, abych se odtud drápal dřív, než uvidím, kam strkám ruce a nohy. Takže jsem se chouli k chladnému skalisku a bylo mi dost blbě od žaludku, protože z takových výšek a pro mne naprosto nezvyklých situací mi ani jinak být nemohlo. Copak je to v mém věku normální, takhle v hluboké noci polehávat někde v tramtárii mimo pohodlí domácí postele? Není, že!

Jenže, když jsem tak o tom následujících deset minut přemýšlel, už trochu klidnější, musel jsem své prvotní rozhod-

nutí radikálně přehodnotit. V mozku mi pořád rýpala myšlenka na Joachima. Do smrti bych si vyčítal, kdyby třeba zahynul jenom proto, že já byl normálně připosraný a neuměl se dostat z této svízelné situace. Kruci, co naplat, musím máknout, každá minuta je teď drahá.

S klepajícími se koleny, žaludkem na vodě a bušícím srdcem jsem se dokázal postupně na té skalní římsce postavit. Jenom se zbytečně nedívat pod sebe, neustále mi duněla v hlavě tato obecná poučka. Hlavní rozhodnutí se nyní týkalo toho, zda se mám drápat nahoru na převis nebo sestoupit pomalu dolů do údolí a pak skálu obejít a vrátit se nahoru mírnou oklikou. Zkusil jsem hned také dosáhnout nad sebe, ale málem jsem sletěl dolů a dalo mi moc práce udržet rovnováhu. Bylo to tedy jasné, jediná cesta je tam dolů. Bohužel jsem nebyl románovou postavou, která by měla jako náhodou třeba kolem pasu omotaných dvacet metrů horolezeckého lana či cepín u boku. Já byl zatraceně v reálu, takže bez prostředků, jež by mi následující nutný výkon usnadnily. Vlastně, něco jsem ke svému údivu objevil, za opaskem mi trčel můj slavný kolt. Je záhadou, že mi v té divoké rvačce nevypadl. Na rozdíl od nože, ten skončil asi někde v potoce. Koltík mi teď byl dobrý akorát k tomu, abych si ve stavu největšího zoufalství prohnal kuli hlavou. Což je samozřejmě blbost a nepřipadá to vůbec v úvahu. Stejně jednou každý umře, tak proč tomu ještě takhle hloupě jít vstříc. Ono úplně stačí to, co mě za chvíli čeká.

Rozproudil jsem si několika opatrnými pohyby ruce a prsty, na nichž teď bude záviset můj další osud. A nejen můj, ale i Joachimův. Opatrně jsem se přetočil obličejem ke skále a pomalu si klekl. S nevýslovným strachem v srdci

(pokračování na str. 13)

Přepadení ve skalách *(dokončení ze str. 12)*

a vůbec v celém těle jsem vytrčil pravou nohu do té hrozně prázdnoty pod sebou. Bože můj, jak já jsem se ale bál. Nevyšlovně! Raději bych se pral s partou opičáků nebo dokonce pohladil holou ruku tarantuli (i když to tedy nevím, nevím). Ze základů horolezectví jsem věděl podle mne to základní, musím viset vždy na třech bodech, čili dvě nohy plus ruka, dvě ruce plus noha a tak dále. Ale to se přece ksakru opakuji, to už jsem psal v té kapitole, kde jsem lezl na zeď Valdeku pro "Bílou paní". No, ale někdy neškodí si věci zopakovat. S nepatrným ulehčením jsem cítil, že chodidlo našlo oporu asi metr pod římsou. Rukama to bylo snazší, pak druhá noha a náhle jsem byl metr pod svým předchozím útočištěm a stále naživu. Neuvěřitelné! Já se snad na stará kolena stanu vyznavačem horolezectví. Tedy, vždycky mě lákala umělá lezecká stěna Jakub u Nového rybníka, ale nikdy jsem se neodhodlal tam zajít. Teď by se mi ty zkušenosti moc hodily. Z čehož plyne poučení, milí čtenáři, nikdy si neodpírejte žádnou nevšední zábavu, budete pak lépe připraveni, než jsem byl teď já. Nebudu vás navovovat líčením každého svého dalšího úspěšného úchytu a omezím se pouze na skutečnost, že následujících asi dvacet minut jsem se s doslova "plnými gatěmi" spouštěl jako nějaký obludný pavouk po srázné stěně skaliska. A pak mi náhle došly síly, což se není co divit a já schrástnul jako zralá hruška. Projela mnou vlna nepopsatelného děsu, ale než ze mně stačil vyrazit výkřik hrůzy, dopadl

jsem na nohy a vzápětí mě setrvačná síla posadila na zadek. Vůbec jsem nechápal, jak je možné, že neležím pod srázem roztržštěný na sto kusů...

Když jsem se konečně vzpamatoval, tak mi postupně došlo, jaké jsem měl nehorázné štěstí. Já spadl doslova z metrové výšky, ano slovy jednoho metru. Při slézání jsem se samozřejmě z obavy, abych nedostal závrať, neodvážil podívat dolů a nadto byla solidní tma. Čili jsem lezl a lezl, a to i době, kdy by stačilo se kouknout a lehce seskočit na pevnou půdu. No, nebudu to dále rozvádět, hlavně, že jsem byl v pořádku dole, pouze s trochu naraženými hýžděmi. Vzápětí, po prvním návalu radosti, jak jsem to pěkně zvládl, jsem si uvědomil důvod svého hozolezeckého snažení a se zatajeným dechem se rozhlédl ze svého místa po okolí. Nikde nic podezřelého, kromě monotónního šumění Červeného potoka. Nahoře se proti černému nebi rýsovaly obrysy skalního převisu, ale nikdo mne odtamtud nesledoval. Nabyl jsem přesvědčení, že Velké nohy mne odepsaly a mnuly si radostně pracky, že je o jednoho čmuchala méně. Poněkud předčasně, milí opičáci. Jsem totiž na vás docela dost naštvaný a když jsem naštvaný, tak mám odhodlání nakopat vám vaše olysá zadky. Jdu si pro Joachima a další se ještě uvidí. S touto naprosto jasnou myšlenkou v mozku jsem se jal drápat kolem skalnatého hřebene lesní strání do míst, kde jsme byli tak hanebně přepadeni. "Hyn sa hukáže". Brzy!
Pokračování příště

Zajímavosti z našich Brd

Pokračuji v uveřejňování statí z knihy o Brdech s názvem 100 zajímavostí ze starých Brd. Dalším z autorů je Mgr. Marie Kabátníková, zástupce vedoucího Podbrdského muzea v Rožmitále pod Třemšínem.

Fabián a Medulína

Slyšeli jste v Brdech podivné houkání, přepadl vás z čistého nebe déšť, potkali jste myslivce s kloboukem ozdobeným kytkou z kapradin a lesních bylin? Tak to byl určitě Fabián, dobrý duch brdských lesů. Podle jedné z pověstí stával hrad rytíře Fabiána na vrchu Baba u Hostomic. Sem přivedl i svoji mladou ženu Medulínu. Pod hradem se usídlila čarodějnice, bývalá Fabiánova milénka, která se mu přišla pomstít. Za jedné bouřlivé noci se jí úmysl zdařil. Fabiánova žena byla proměněna v zeměžluč a Fabián se stal duchem zdejších lesů. Ve vládě nad Brdy se manželé po sedmi letech střídali, nikdy se už nesetkali, atak čas od času přišly na Fabiána chvíle smutku. To pak bylo z lesa slyšet smutné houkání, které mu vysloužilo další jméno Hejkal.

Sošky Fabiánů, které představují vousatého myslivce s holí, puškou přes rameno a fajfkou, si z šišek, kůry a mechu, trav a lišejníků dříve lidé vyráběli doma. Mnoho se jich nezachovalo. Zřejmě největší a nejstarší Fabián je ve sbírce A. Dvořáčka (viz foto).

Mgr. Marie Kabátníková

Sošky Fabiánů

Za foto tohoto Fabiána děkuji paní Štochlové z Oseče.

Slavoj Obecnice - KOPANÁ

TJ SLAVOJ OBECNICE – mladší žáci

12. 3. 2017 přípravné utkání

TJ Slavoj Obecnice – SK Litavan Bohutín 9:6 (5:2)

branky: Prokeš 3, Srch 2, Locker 2, Ježek, Polák Matějka - Roušal M. - Pergelt, Polák, Ježek - Štamberk, Srch, Roušal P., Locker - Prokeš, Kadlec

K prvnímu utkání v roce 2017 jsme si pozvali družstvo z Bohutína. Chtěli jsme se prezentovat kombinační hrou už od naší branky, což se nám relativně dařilo. Prvních deset minut jsme drželi míč na našich kopačkách, nicméně po ztrátách jsme inkasovali dvě branky a prohrávali jsme 0:2. Chyby vyplynuly z naší kombinační hry, kde jsme ztratili míč u naší branky. Nicméně nás to neodradilo a nadále jsme hráli hru, na kterou se dalo koukat. Do poločasu jsme vstřelili pět nádherných branek a rozdíl v pojetí hry byl zřetelný i slepému. My jsme kombinovali a dostávali jsme se každou chvíli do vyložených šancí. Soupeř hrál jednodušší fotbal, kde se snažil rychle dostat míč na své silné a rychlé útočníky. Na to, že to bylo první utkání v tomto roce musím kluky pochválit. Hráli aktivně, neustále chtěli míč, bojovali a co je hlavní, i ve složitějších situacích se snažili hrát fotbal a ne jen odkopávat míče. Všichni hráči podali výborný výkon a už teď se těším na další těžká utkání, které nás bezesporu čekají.

26. 3. přípravné utkání

TJ Slavoj Obecnice – TJ Sokol Drahlín 18:0 (5:0)

branky: Štamberk 4, Ježek 4, Prokeš 3, Locker 2, Roušal P. 2, Srch, Oktábec, Kadlec
Oktábec - Roušal M. - Pergelt, Polák, Ježek, Skierski - Štamberk, Srch, Roušal P., Locker - Prokeš, Kadlec, Hošek

K dalšímu přípravnému utkání jsme si pozvali družstvo Drahlína. Na začátku utkání se nám herně příliš nedařilo. Nedokázali jsme delší dobu udržet míč na našich kopačkách. Bylo to ne příliš valným pohybem hráčů, kteří si nedokázali od soupeře a nechodili do nabídky. Tím pádem vše hráli v soubojích a proto hra oku nelahodila. Vše se to zlomilo v 10 minutě utkání, kde jsme se probrali a začali hrát věci nacvičené z tréninku. Poločas skončil za stavu 5:0. V půli jsme si řekli, že chceme hru ještě zrychlit a ještě více se tlačit do zakončení. Vše co jsme si předsevzali, jsme do puntíku splnili. Míč jsme si rychle posouvali z nohy na nohu a drahlínští byli všude pozdě. Hráli jsme nádherný kombinační fotbal, na který se byla radost koukat. Ve druhé

půli jsme soupeři nasázeli 13 branek, což mluví za vše. Já osobně kluků gratuluji k výbornému výkonu.

9. 4.

TJ Slavoj Obecnice – SK Nový Knín 16:1 (8:0)

branky: Ježek 5, Prokeš 2, Kadlec 2, Roušal P. 2, Štamberk 2, Srch, Roušal M., Locker

Oktábec - Roušal M. - Pergelt, Polák, Matějka, Skierski - Štamberk, Srch, Roušal P., Ježek - Prokeš, Kadlec, Locker
K prvnímu mistrovskému utkání jarní části soutěže o přeborníka okresu jsme přivítali družstvo SK Nový Knín. Hrálo se za krásného slunečného počasí před sympatickou domácí kulisou. Kdo na utkání zavítal, čekalo ho nádherné představení našich borců, kteří soupeře převyšovali v každé činnosti fotbalové abecedy. Ať už to byla taktická vyspělost, rychlost, hra jeden na jednoho a tak bych mohl pokračovat... Každý z hráčů zaslouží obrovskou pochvalu za předvedený výkon. Hráli jsme nátlakový fotbal s aktivním presinkem, po kterém soupeř ztrácel míč. Troufnu si napsat, že míč byl na našich kopačkách v 80% odehraného času. Na kombinace našich playerů se byla radost koukat. Hráli jsme typickou obecnickou hru, kdy už od branky jsme hráli kombinačně a poté Mátla SRCH posílal adresné kolmé přihrávky za obranu soupeře na naše krajní záložníky. Dnes chci vyzdvihnout Kubu POLÁKA, který z obranné řady výborně podporoval útok a Jardu JEŽKA za 5 nádherných branek. Ještě teď mi před očima běží dvě akce. První z nich, když se Jára JEŽEK v rychlosti dostal přes obránce nádhernou "zidanovkou" a druhá akce po nádherném křídelním útoku Kubu POLÁKA, kde přešel přes dva soupeře a následně poslal diagonální centr na Pátu ROUŠALA, který míč trefil z první a rozvlnil síť. Všem klukům k výkonu gratuluji a těším se na další utkání.

11. 4. přátelské utkání

SK Spartak Příbram – TJ Slavoj Obecnice 0:5 (0:3)

branky: Prokeš 2, Roušal P. 2, Srch

Oktábec (Matějka) - Roušal M. - Pergelt, Polák, Skierski - Štamberk, Srch, Roušal P., Ježek, Locker - Prokeš, Kadlec, Hošek

Místo úterního tréninku jsme si domluvili přátelské utkání se Spartakem Příbram, hrající střeďočeký krajský přebor. Čekali jsme těžké utkání a to se taky vyplnilo. Zápas měl vyšší tempo než v okresním přeboru a hrálo se více do těla. I s tím jsme se zdárně poprali a musím říct, že naši kluci byli více fotbaloví, než domácí Spartak. Opět jsme hráli nádherné kombinace, které končily průnikovou přihrávkou do vyložených šancí. I přes vyšší tempo zápasu, kde se nedalo ani na chvíli oddechnout a větší důraz spartakovců naši kluci obstáli a to díky fotbalovosti a chytrosti. Opět ukázali, jakými výbornými fotbalisty jsou.

16. 4.

SK Litavan Bohutín – TJ Slavoj Obecnice 1:4 (0:1)

branky: Ježek 2, Štamberk, Prokeš

Oktábec - Roušal M. - Pergelt, Polák, Skierski - Štamberk, Srch, Roušal P., Ježek - Prokeš, Kadlec, Locker

Odehráli jsme velmi těžké utkání, kde jsme se museli rvát o každý metr hřiště. Bohutínští na nás byli dobře připraveni a nepřijemně nás napadali, čímž narušovali naši rozehrávku. I přesto se nám nějaká ta hezká kombinační akce podařila, jen nám chyběl klid v zakončení. Nicméně jsme do poločasu dokázali skórovat díky agilnímu Járovi JEŽKOVI, který si zaběhl za obranu a dostal nádherný pas od Kubu POLÁKA. Ve druhé půli to byl více boj, než fotbal. Hrálo se nahoru dolů a každý souboj bolel. Jára JEŽEK se na to nemohl dívat a tak po individuální akci navýšil skóre na 2:0. Domáci nechtěli dát svou kůži zadarmo a ještě zvýšili aktivitu při svém agresivním pressingu a vyplatilo se jim to. Pět minut před koncem utkání snížili na 1:2 po tvrdé střele z bezprostřední blízkosti. Odpověděli jsme tak, jak se sluší a patří, když po rohovém kopu uklidil Miša Štamberk míč hlavou do branky 1:3. To domácí zlomilo a ještě Tom PROKEŠ navýšil naše vedení na 1:4 po krásné křídelní akci Páti ROUŠALA. Kluci těžký zápas odmakali na 100 % a výhra jim byla sladkou odměnou. Jedním dechem musím dodat, že bohutínští měli svou kvalitu a za svůj výkon si také zaslouží uznání.

Mladší příprava

15. 4.

TJ Slavoj Obecnice – TJ Sokol Daleké Dušniky 17:6

branky: Soukup 7, Švehla 5, Srch R. 3, Nejd 2

Táborský - Karas, Švehla, Nejd, Štamberk, Srch R., Soukup

Muži

16. 4.

TJ Slavoj Obecnice – TJ Sokol Rosovice "B" 7:5 (4:2)

branky: Lilling 2, Vosolsobě 2, Uzel, Kortán, Fulajtár Musil - Hájek, Karas, Boháč, Kratochvíl - Lilling, Hejnic, Škvára, Uzel - Houžvička, Kortán

střídali: Vosolsobě, Noha, Fulajtár, Hošna, Přibík

První utkání jarní sezóny se muselo přihlížejícím divákům líbit. Padlo 12 branek, z toho 7 do branky soupeře a to jsme v Obecnici dlouho neviděli :) Hrálo se docela pohledný fotbal, kde útoky dominovaly nad obranou. Nicméně si musím posypat popel na hlavu a napsat, že první gól padá na mou hlavu, kde jsem po rohovém rohu trestuhodně míč neudržel a srazil si ho do vlastní branky. Zanedlouho hosté navýšili vedení po centru, který propadl k útočníkovi

soupeře, který vyloženou šancí nepohrdl 0:2. Snížení přinesl rohový kop. Míč proletěl malým vápnem a Tomáš UZEL skluzem na zadní tyči krásně trefil odkrytou branku 1:2. Minutu poté bylo vyrovnáno. Mára FULAJTÁR si našel prostor ve vápně a chladnokrevně zavěsil 2:2. Poločas jsme vyhráli 4:2 po dvou nádherných brankách Lukáše VOSOLSOBĚHO, který si comeback užíval a naší hře výrazně pomohl. Druhý poločas jsme začali tak, jak jsme první skončili. Miša LILLING přidal další branku po závaru v malém vápně 5:2. Bohužel minutu poté kopali hosté pokutový kop po ruce Honzy KARASE 5:3. To hosty nakoplo a po dvou zbytečných ztrátách ve středu hřiště hosté využili rychlých brejků a srovnali na 5:5. Naštěstí nás to nepoložilo a v 79 minutě utkání se Luba KORTÁN postavil k přímému kopu ze 30 metrů a trefil se náramně 6:5. Celé představení zakončil v 90 minutě Miša LILLING po individuální akci, kde se uvolnil přes protihrače a trefil se k levé tyči 7:5. Doufám, že i v dalších utkáních budeme diváky bavit brankovými hody ☺.

Závěrem Vás chci všechny pozvat na další naše utkání, a to nejen na mladší žáky, ale také na mladší přípravky a v neposlední řadě na naše áčko. Termíny zápasů najdete na aplikaci Můj fotbal, který si můžete stáhnout do vašich mobilních telefonů. Na našem hřišti přibyla nádherná digitální výsledková tabule, která byla koupena ze sponzorských darů. Tímto chci poděkovat pánům: **Eduardu Škvárovi, Petru Pergeltovi, Jiřímu Oktábcovi st.** a **Pavlu Kaslovi** za poskytnuté finanční prostředky. Nemůžu opomenout Martina Sirotku za perfektní práci při instalaci této tabule ☺.

David Musil, člen výboru TJ Slavoj Obecnice, trenér ml. žáků

SLAVOJ Obecnice

FLORBAL – PFL

Naše cesta skončila ve čtvrtfinále...

Když jste četli článek v březnovém vydání zpravodaje, stav série s Hunters byl pro nás nepříznivý 0:2. Nakonec se odehrálo sedm zápasů a prohráli jsme 3:4.

Třetí zápas jsme vyhráli 5:3 a stáhli jsme tak sérii na 1:2. Byli jsme rádi, protože jsme věděli, že stále žijeme a v ten den se nerozhodne. Body: P. Svoboda 1+2, V. Pešl 1+0, P. Mužík 1+0, P. Steiner 1+0. J. Neliba 1+0.

Druhý zápas skončil stejným výsledkem, bohužel tentokrát vyhráli Hunters 3:5 a stav série byl 1:3. Body: P. Svoboda 3+0, Z. Malý 0+2, J. Vavroch 0+1.

O týden později byl naplánován 5. a 6. zápas a pro nás to byl skvělý den a krásná jízda. Obzvláště druhý zápas - vyhráli jsme první třetinu 6:0.

Ale k prvnímu zápasu: opět vyrovnaný boj, skóre neuteklo na rozdíl dvou branek a na konci třetí třetiny byl stav nerozhodný 4:4. Následovalo prodloužení, ve kterém hned v prvním střídání rozhodl Pavel Hudík o výhře 5:4. Body: P. Hudík 1+2, P. Svoboda 1+1, P. Steiner 1+0, V. Pešl 1+0, N. Vokurková 1+0, L. Stejskal 0+1.

Druhý zápas, to byla jízda. Sami jsme tomu nevěřili a soupeř obzvláště. Uběhlo 7 minut a my jsme vedli už 6:0. Poté jsme trochu polevili, ale zápas jsme si pohlídali a vyhráli jsme 8:3. Zrodila se největší porážka Hunters v celé sezóně a stav série byl 3:3. Rozhodnout musel sedmý zápas. Body: P. Hudík 3+2, P. Svoboda 2+1, J. Neliba 1+1, P. Mužík 1+0, P. Valach 1+0, N. Vokurková 0+1, L. Stejskal 0+1, J. Vavroch 0+1, M. Roubíček 0+1.

Dne 15. 4. od 11.15 hodin byl čas sedmého zápasu. Síly byly vyrovnané a nikdo netušil, kdo vyjde jako vítěz. Byl to neuvěřitelný boj, bohužel pro nás smolný, ale zážitek nepopsatelný. Dostali jsme se do vedení 1:0, pak 2:1, poté

se vedení vždy přiklánělo k soupeři, my vyrovnávali na 3:3, 4:4. Čtyřicet pět sekund před koncem vyrovnal na 5:5 Huďas a byla to euforie! Ohromná radost a my jsme cítili neskutečnou sílu. Pak jako když nás všechny zmrazí, dvacet sekund před koncem Hunters vstřelili gól na 5:6 a my už jsme s tím bohužel nemohli nic dělat. Body: P. Hudík 2+1, P. Svoboda 2+1, L. Stejskal 1+0, M. Roubíček 0+2, J. Vavroch 0+1. Ohlasy diváků zní jasně - nádherný zápas a skvělá série. Hunters gratulujeme.

Už několikrát jsem děkoval našim fanouškům a chválil je až do nebes, jak nás ženou dopředu. Ale to, co se dělo v sedmém zápasu, bylo neuvěřitelné. Jste součástí našeho týmu! Co pro nás děláte, jak fandíte, jak s námi držíte a podporujete nás... Poslední zápas byl pro nás opravdu skvělý zážitek! Doufáme, že jednou společně budeme slavit opravdu velký úspěch.

Teď trochu mimo florbald. Náš kamarád a spoluhráč **Petr Svoboda** hraje také hokej a se svým týmem UK Praha v nedávné době oslavil titul v EUHL – European University Hockey League.

Moc mu gratulujeme ke skvělému úspěchu!

LS

